

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 15 (1653)

1958 m. vasario mėn. 20 d., ketvirtadienis

Kaina 15 kap.

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS X SUVAŽIAVIMAS

Vasario 13 d. rytinis posėdis

Vasario 13 d. Lietuvos Komunistų partijos X suvažiavimas tęsė savo darbą.

Atidarydamas rytinį posėdį, pirmininkaujantis drg. J. PALECKIS kalbėjo apie tą didžiulį nuostolį, kurį patyrė tarptautinis darbininkų judėjimas, mirus Marseliiui Kašenui.

Vasario 12 dieną, — pasakė pirmininkaujantis, — Paryžiuje, sulaukęs 88 metų amžiaus, mirė Prancūzijos Komunistų partijos Centro Komiteto Politinio Biuro narys, laikraščio „Humanité“ politinis direktorius, seniausias Nacionalinio susirinkimo deputatas, įžymus Prancūzijos ir tarptautinio darbininkų judėjimo veikėjas, nenuilstamas kovotojas už taiką, ištikimas Tarybų Sąjungos bičiulis Marselis Kašenas. Jo šviesų atminimą stiliu pagerbti. (Visi atšislojė).

Suvažiavimas pradeda svarstyti LKP Centro Komiteto ir Revizijos komisijos ataskaitinius pranešimus. Diskusijose dėl šių pranešimų pasakė LKP Kauno miesto komiteto sekretorius J. MIKALAUSKAS, LKP Eišiškių rajono komiteto sekretorius A. SPASIONOVAS, Kėdainių rajono „Aristavos“ kolūčio pirmininkas M. ROMANČIKAS, LKP Klaipėdos rajono komiteto sekretorius K. PETRAUSKAS, Dieveniškčių MTS direktorius G. MELGERIS, Lietuvos TSR Mokslų akademijos prezidentas J. MATULIS, Lietuvos TSR prokuroras V. GALINAITIS, Vilniaus elektros skaitiklių fabri-

ko darbininkas S. KATINAS, Karinės Tarybos narys, Pabaltijo karinės apygardos politinės valdybos viršininkas, generolas-majoras N. DIOMINAS, Simno rajono vykdomojo komiteto pirmininkas N. RUTKAUSKAS.

LKP X suvažiavimo Mandatų komisijos pranešimą padarė šios komisijos pirmininkas V. BIELIAUSKAS.

Tuo LKP X suvažiavimo rytinis posėdis pasibaigė.

Vakariniame posėdyje toliau vyko diskusijos dėl LKP CK ataskaitinio pranešimo ir dėl Lietuvos KP Revizijos komisijos ataskaitinio pranešimo.

Vasario 13 d. vakarinis posėdis

Vasario 13 d. vakariniame posėdyje toliau vyko diskusijos dėl Lietuvos KP Centro Komiteto ir Revizijos komisijos ataskaitinių pranešimų.

Diskusijose pasakė LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius V. LUKOŠEVIČIUS, partijos Vilniaus miesto komiteto sekretorius F. BIELIAUSKAS, Lietuvos Tarybinių rašytojų sąjungos valdybos pirmininkas A. VENCLOVA, Kauno HES statybos viršininkas N. LUCHNEVAS, LKP Šiaulių miesto komiteto sekretorius L. DIRŽINSKAITĖ, Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius B. ŠARKOVAS, Raudonosios Vėliavos Baltijos laivyno vadovas admiralas N. CHARLAMOVAS, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkas M. ŠUMAUSKAS ir partijos Kapsuko rajono ko-

miteto sekretorius L. ŽEČIUS.

Tuo vakariniu LKP X suvažiavimo posėdis pasibaigė.

Vasario 14 d. rytinis posėdis

Vasario 14 d. Lietuvos Komunistų partijos X suvažiavimas dirbo toliau.

Rytiniame posėdyje, kuriam pirmininkavo LKP CK sekretorius B. ŠARKOVAS, toliau buvo svarstomi LKP CK ir Lietuvos Komunistų partijos Revizijos komisijos ataskaitiniai pranešimai.

Diskusijose pasakė Kauno Politechnikos instituto direktorius K. BARŠAUSKAS, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas, Liaudies ūkio tarybos pirmininkas E. OZARSKIS, Lietuvos TSR Kultūros ministras J. BANAITIS, Lietuvos Žemės ūkio akademijos rektorius J. BULOVAS, Lietuvos varlotų kooperacijos sąjungos valdybos pirmininkas P. MURAUSKAS, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas J. PALECKIS, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Valstybinio mokslinio technikos komiteto pirmininkas A. ŽUKAUSKAS, LKP Šiaulių rajono komiteto sekretorius K. PEČIOKAS, Valstybės saugumo komiteto prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas K. LIAUDIS.

Vasario 14–15 d. d. Lietuvos KP X suvažiavimas toliau tęsė darbą. Diskusijose pasakė Vilniaus universiteto partinio biuro sekretorius V. KUZMINSKIS, Lietuvos KP Klaipėdos miesto komiteto sekre-

linino vardo kolūčio pirmininkas D. Jegorovas ir Varėnos rajono Mičurino vardo kolūčio pirmininkas V. Kasparavičius.

Nuotraukoje: grupė LKP X suvažiavimo delegatų posėdžių pertraukos metu (iš kairės į dešinę) — Pabradės rajono vykdomojo komiteto pirmininkas K. Ignatavičius, Svencionių rajono „Nenuo“ kolūčio pirmininkas J. Smaguruskas, Kainorių rajono Černiachovskio vardo kolūčio pirmininkas I. Ostapenko, Eišiškių rajono Ka-

H. Paluševičiaus (ELTA) nuotr.

torius A. KAIRELIS, Lietuvos TSR švietimo ministras M. GEDVILAS, Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius V. NIUNKA ir Lietuvos LKJS CK sekretorius J. PETKEVIČIUS.

Po to suvažiavimas nusprendė nutraukti diskusijas dėl Lietuvos KP Centro Komiteto ir revizijos komisijos ataskaitinių pranešimų.

Baigiamąjį žodį suvažiavime tarė Lietuvos KP Centro Komiteto Pirmininkas drg. A. SNIČKUS.

Suvažiavimo delegatai vienbalsiai priima nutarimą pripažinti Lietuvos KP Centro Komiteto politinę liniją teisinga, o jo praktinę veiklą patenkinama.

Taip pat vienbalsiai patvirtinama Lietuvos

KP revizijos komisijos ataskaita.

Suvažiavimo delegatai vieningai priima LKP X suvažiavimo rezoliuciją.

Suvažiavimas išrinko Lietuvos KP Centro Komitetą ir revizijos komisiją.

Lietuvos KP Centro Komiteto plenumas

1958 m. vasario 15 d. įvyko Lietuvos Komunistų partijos X suvažiavime išrinkto Lietuvos KP Centro Komiteto Plenumas, kuris apgyvendino organizacinius klausimus.

Plenumas išrinko Lietuvos KP CK sekretorius ir LKP GK Biurą.

Lietuvos KP GK pirmuoju sekretoriumi išrinktas drg. A. Sniečkus, CK antruoju sekretoriumi — drg. B. Šarkovas, CK sekretoriais — drg. drg. V. Niunka, J. Manušis, A. Barauskas.

LKP CK Biuro nariais išrinkti drg. drg. A. Barauskas, F. Bieliauskas, K. Liaudis, J. Manušis, V. Niunka, E. Ozarskis, J. Paleckis, A. Sniečkus, B. Šarkovas, M. Šimauskas, G. Zimanas.

Kandidatais į LKP CK Biuro narius išrinkti drg. drg. J. Laurinaitis, J. Matulis, V. Meščertakovas, J. Petkevičius.

Lietuvos Komunistų partijos X suvažiavimo delegatai pagerbė Armijos generolo I. D. Černiachovskio atminimą

Vasario 14 d. Lietuvos Komunistų partijos X suvažiavimo delegatų atslova atvyko prie Armijos generolo I. D. Černiachovskio paminklo pagerbti šviesų įžymiojo karvedžio atminimą. Atėjusių tarpe respublikos vadovaujantieji partiniai ir tarybiniai darbuotojai, darbininkai,

kolūkiečiai, Tarybinės Armijos kariai, rašytojai, mokslininkai, kultūros ir meno veikėjai. Aikštėje įsiviešpatuoja tylą. Suvažiavimo delegatai ir čia susirinkusieji tylos minutę pagerbia taip brangų lietuvių tautai Armijos generolo I. D. Černiachovskio atminimą. (ELTA).

TARYBINĖS ARMIJOS KETURIASDEŠIMTMETĮ SUTINKANT

Didysis Tėvynės karas. Tarybiniai tankai atakuoja priešą Rytprūsijoje.

LENINGRADAS: Baltijos laivyno jūrininkai dažnai lankosi fabrikuose ir gamyklose. Nuotraukoje: uodimo fabriko „Sovietskaja zvezda“ meistro padėjėja N. Koroljova supažindina jūrininkus su brigados darbu.

K. Cino (TASS) nuotr.

N. dalyje. Gvardijos seržanto T. Popovo tarnyba užsiėmė mūsų metu. V. Mastukovo ir N. Rachmanovo (TASS) nuotr.

1954

Septynmyliais žingsniais

DARBAI IR PLANAI

ar tai ilgas laikas?

4 metai —

I šį klausimą iš karto neatsakysiu, o vietoj

to bandysiu apžvelgti laikotarpį nuo praėitų iki dabartinių rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dienos.

Daug naujo, gero tie 4 metai įnešė į „Nemuno“ fabriką. Visų pirma, norėtusi pasidžiaugti tuo, kad per šį laikotarpį „Nemuno“ fabriko kolektyvas pagausėjo beveik 500 dirbančiųjų. Smarkiai pagausėjo mūsų šeima, ką ir be sakyti. Vien tik šis faktas vaizdžiai parodo, kad pas mus, iš tikrųjų, daug naujo.

O štai antras faktas — gatavų gaminių išlei-

dimas per metus padidėjo 361.700 metrų. Tai reiškia, kad labai pagausėjo mūsų darbo dovanos šalies dirbantiesiems.

Pateiksiu ir trečią vaizdų faktą: metinė bendrosios produkcijos vertė padidėjo daugiau kaip pustrėčio karto.

Tai buvo pasiekta reguliariai metal iš metų keliant fabriko pajėgumą. Pas mus jau toks įstatymas — pirmyn, tik pirmyn, ir nė žingsnio atgal.

Fabriko pajėgumo kilimą atskirais metais (imant 100 proc. 1953 metus) parodo ši lentelė:

Metai	Darbininkų skaičiaus augimas	Gatavų gaminių išleidimas	Bendroji produkcija
1954	130,6	132,3	139,6
1955	142,8	140,1	171,7
1956	159,4	163,9	192,9
1957	183,6	193,9	263,6

Kad padidinti gaminių išleidimą, turėjo smarkiai išsiplėsti ir pati įmonė. Naujais gamybiniais plotais buvo padidinti verpimo, audimo ir taurinimo cechai. Pastatyta ir įrengta nauja mechaninė remonto dirbtuvė. Jėgaines pajėgumas padidėjo dizeliniu varikliu, 400 arklio jėgų lokomobilu ir 2 garo turbinomis.

Per šiu keturių metų laikotarpį papildomai gavome 40 naujų audimo staklių, 5 žiedines verpimo mašinas, 3 karšimo aparatus, verpalų sukimo mašiną. Taurinimo ceche įrikiuotę stojo medžiagų matavimo-dvejimo, garinimo-šepčiavimo, skersinė pūko kirpimo, varsavimo ir visa eilė kitų mašinų bei įrengimų žalia-

vos paruošimo ir kitoms skyriams.

Tačiau gamybinis pajėgumas kilo ne vien dėl įrengimų skaičiaus padidinimo. Palaipsniui kilo ir įrengimų našumas.

Siemet pastatysime naują karšimo korpusą, baigsime audimo cecho statybą. Netrukus bus pradėta tunelio tarp taurinimo ir verpimo cechų statyba.

Šiandien mūsų fabrikas — galinga įmonė, savo produkcijos išleidimu galinti drąsiai lenktyniauti su pajėgiausiomis respublikos tekstilės įmonėmis.

Taigi, nors 4 metai nėra ilgas laikas, bet pagal tai, kaip išaugo, pasikeitė ir ką nuveikė mūsų fabrikas, galime drąsiai pasakyti: 4 metai — gana didelis, gana gražus laiko tarpas.

E. KRISKANAS
planavimo skyriaus viršininkas

Visi audėjai

1957 metais išpildė metines išdirbio normas.

Iš praeities

4 metal Trejaus fabrike

Koks buvo tas išgarsintasis Oskaro Trejaus pirmasis gelumbės fabrikas Lietuvoje, kokiomis sąlygomis jame dirbo ir kaip kovojo už savo teises darbininkai — ne kiekvienam, o ypač iš jaunimo, žinoma.

Leiskime apie tai pakalbėti patiems fabrikanto reikalų gynėjams. Prieš mus Juodupės policijos nuovados slapti raportai Rokiškio apskrities policijos vadui iš 1932 — 1936 metų*) Štai keletas ištraukų:

„Trejaus fabrike visas pusmetis neišmokama darbininkams algų... Darbininkams neišmokėta apie 65.000 litų... Veik visai nustojus fabrikui, liko be darbo apie 150 žmonių, iš jų daugumoje moterys.“

„Eina derybos su „Vogau“ firma Vokietijoje dėl pardavimo fabriko ir minima firma pasižadanti apmokėti visas skolas.“

„Fabriko veikimas nustabdytas neribotam laikui. Manoma, kad fabri-

kas peris į kitas rankas, — perims stambiausias kreditorius „Lietuvos Kredito Bankas“, pirkdamas jį iš varžytinių.“

„Ant vieškelio Aukštadvaris — Lukėtai už Trejaus fabriko išmėtyti atšaukiami... raudona vėliava ant telefono laidų... Plakatai su užrašais: „Darbininkai krizį tegal pašalinti tik panaikindami kapitalistų gaujas, nusivindami dvarus, fabrikus, geležinkelius, miškus, kai visą valdžią perims darbininkai...“

„O Trejaus fabrikas veikia silpnai, neturi užsakymų. Fabrike buvo susitarusi grupė darbininkų, nepatenkintų neišmokėjimu laiku atlyginimo, kuri kurstinėjo ir kitus prie striko. Konfliktas likviduotas atsiekiant su nepatenkintais ir paleidžiant juos nuo darbo.“

„Fabrikas verčiasi blogai: neišmoka laiku darbininkams atlyginimo, pritrūksta pinigų išpirkti žaliavai ir net, žiemia dienomis, garo katilui kuren-ti neturėdamas anglių, pirkto sieksinį malkų...“

*) Medžiaga iš Rokiškio rajono valstybinio archyvo. Kalba ir rašyba netaisyta.

STAKLĖS STOJA / RIKIUOTĖ

...Ryškesnės negu paprastai šviesos naktimis žėravo virš „Nemuno“ fabriko korpusų. Tai statomame audimo ceche vyko betonavimo darbai, kurenosi specialūs laužai apšildymui.

Darbai vyko dieną ir naktį be pertraukos. Netrukus buvo užbetonuotos lubos. O po to reikėjo pastatyti naujas stakles, gautas iš Vokietijos Demokratinės Respublikos. Šį darbą atlieka audimo cecho remontininkų brigada, kuriai vadovauja sumanus ir energingas žmogus Petras Kietis. Staklės sumontuojamos sparčiai — juk Kiečio brigadoje yra tokie darbštūs remontininkai — saltkalviai, kaip Antanas Laužadis, Vladas Mažeikis, Jonas Baltušis ir kiti. Čia rasime įtemptai dirbant ir fabriko veteraną, cecho vedėją Joną Žindulį, ir jo sūnų pameistrį Gediminą Žindulį, ir pamainos meistrą Aleksą Bielovą bei kitus.

Trimis eilėmis naujajame audimo ceche rikiuojasi staklės. Darbu paspartinti buvo suorganizuota ir sekmadieninė talka, kurios metu sumontuotos 5 staklės.

Prie sumontuotų staklių tuojau stoja audėjai, mašinos įgauna gyvybę, sudūzgia ir duoda pirmuosius metrus audinių.

A. Buika

Mano vieta — čia

1957 metai mano gyvenime buvo ypač reikšmingi — baigiau studijas Kauno Politechnikos institute. Atėjo diena, kai turėjau žengti pirmą žingsnį į savarankiško darbo gyvenimą. Iškilio klausimas: kur eiti? Buvo įvairių pasiūlymų. Ilgai nedvejodamas pasirinkau „Nemuno“ fabriką. Kai kurie draugai bandė atkalbėti, girdi, Juodupė — tolimas užkampis, mano darbas ir gyvenimas ten bus be jokių platesnių perspektyvų. Kas kita būtų įsitaistius Kaune, Vilniuje... Į tokias kalbas nekrepčiau jokio dėmesio. Ir gerai padariau.

„Nemune“ mane visi sutiko draugiškai, nuoširdžiai, rūpinosi manimi. Ir netrukus šiame didžiulame kolektyve aš pasijutau kaip savo šeimoje.

Dabar, nors mano darbo stažas dar tik penki mėnesiai, aš jau nesiskaitau naujoku. Aukštojoje mokslo įstai-

goje igytas žinias pirmą kartą pritaikiau praktikoje montuodamas naują automatinę džiovyklą. Tai puiki, tobula džiovinimo — plėtimo mašina, per minutę praleidžianti nuo 5 iki 15 metrų audinio gabalą, priklausomai nuo garų spaudimo ir medžiagos storio. Džiovinimas vyksta pilnai automatiškai. Mašina turi automatinį drėgnumo reguliatorių, temperatūros kontrolės ir užregistavimo įrengimą, pločio, ilgio, greičio kontrolės prietaisus.

Man teko montuoti elektrinę šios mašinos dalį. Per pusantro mėnesio mašina stojo į rikiuotę.

Žinoma, neturint pakankamai praktikos, tenka susidurti ir su įvairiais sunkumais. Tačiau sunkumai ir yra tam, kad juos įveikti.

Deja, dar yra jaunų specialistų, kurie, ar tai išsigandę sunkumų, ar ieškodami didesnių miestiečių patogumų, ima ir pabėga iš Juodupės.

Man gi (ir ne man vienam) darbas „Nemune“ patinka, Juodupė — irgi. Todėl drąsiai sakau: mano vieta čia.

P. KEMUNDRIS
elektromechanikas-
inžinierius

Darbo našumo kilimas

Jei 1954 m. audimo staklės duodavo per valandą 2,83 metro audinio, tai 1957 m. to pat tankumo audinio vienos staklės davė jau 3,15

Nuotraukoje: inžinierius Pranas Kemundris (dešinėje) ir sauso taurinimo cecho pameistris Vytautas Jasinevičius prie naujosios džiovinimo-plėtimo mašinos.

KVALIFIKACIJOS KĖLIMAS

1957 metais 37 inžinieriniai - techniniai darbuotojai baigė kvalifikacijos pakėlimo kursus, vienuolika mokosi lengvosios pramonės technikumė neakivaizdiniu būdu. Dauguma praktikų turi ilgalaikį stažą tekstilės srityje, yra geri specialistai, sąžiningai atlieka savo pareigas.

Pernai iš darbininkų tarpø apmokyti 156 žmonės. Dalis jų apmokyta individualiu būdu, kita dalis — technikiniuose gamybiniuose kursuose.

Nuotraukoje: meistras Steponas Razinskas (dešinėje) ir pameistris Viktoras Pupionis montuoja naujas audimo stakles.

mes žengiamo darbo keliu

1958

RACIONALIZATORIŲ ĮNAŠAS

Didelį darbą indėję per paskutiniuosius keturius metus įnešė „Nemuno“ fabriko racionalizatoriai. Išaugo racionalizatorių gretos, kurių šiuo metu yra apie 50 žmonių.

Fabriko garsūs racionalizatorių Antano Jarušausko, Vlodo Šarkausko, Jono Serapino, Jono Junoko, Jono Žindulio, Mečislavo Malašinsko, Petro Maželio, Juozo Švedo ir daugelio kitų vardai.

1954—1958 metų laikotarpiu fabrike įgyvendinta virš 200 racionalizacinių pasiūlymų. Pritaikyti gamyboje šie pasiūlymai fabrikui padėjo sutaupyti medžiagas, gerinti audinių kokybę, kelti darbo našumą ir davė beveik milijoną rublių ekonomijos.

Naujomis dovanomis „Nemuno“ fabriko racionalizatoriai sutiko Lietuvos KP X suvažiavimą. Taip, tikrai derlingi racionalizatoriams buvo pirmieji šių metų mėnesiai. Jonas Kairėlis ir Mečislavas Navašinskas patobulino karšimo mašinas, kas duos fabrikui virš 117 tūkstančių rublių metinės ekonomijos. Racionalizatoriai Jonas Gaidys ir Kazys Bliūdžius pasiūlė audimo staklių nyčių rėmų galuose pritvirtinti medines blankutes. Anksčiau nyčių rėmai sudildavo kas 3 mėnesiai, o dabar išlaikys apie 3 metus. Fabrikui ši racionalizacija duos apie 200 tūkstančių rublių metinės ekonomijos.

Vorpėja-pirmūnė Margarita Ramzienė darbo metu.

KALBA PIRMŪNAI

Už praėitų metų paskutinio ketvirčio darbo rezultatus socialistiniame lenktyniavime fabriko vietos komiteto ir administracijos nutarimu 289 darbininkams suteiktas geriausio pagal profesiją vardas. 14 brigadų suteiktas puikios kokybės ir aukšto našumo brigadų vardas.

Man padėjo kolektyvas

JUOZAS ŽILINSKAS
audimo cecho pameistris-mokinys

[Gamybą atėjau prieš kelis metus. Neturint specialybės, nelengva buvo pasirinkti darbą. Mane traukė darbas prie audimo staklių, todėl pasiryžau išmokti audimo specialybės. Draugų padedamas greit įsisavinau audimo darbą. Ne nepajutau, kaip prabėgo keli metai. Man pasiūlė stoti dirbti pameistriu. O norint juo tapti, reikia mokytis. Todėl jau keli mėnesiai kaip dirbu pameistriu-mokiniu. Mano pareiga yra užtikrinti, kad visos audimo staklės normaliai dirbtų, laiku pastebėti ir likviduoti gedimus. Savo darbą stengiuosi atlikti kuo geriau, įsigyti kuo daugiau žinių.]

Užduotys viršytos

[Uvykdyti ir viršyti darbo užduotis — ne taip lengvas dalykas. Tam reikia ne tik puikiai pažinti stakles, su kuriomis dirbi, bet ir turėti darbo įgudimą.]

Per eilę metų, praleistų prie audimo staklių, susikaupti nemažas patyrimas, o tai ir nulėmia darbo pasisekimą. Šiuo metu dienos darbo užduotis aš įvykđau 120—130 procentų. Taip dirba daugelis mūsų fabriko darbininkų. Tai reiškia, kad mūsų vartotojai gauna šimtus metrų viršplaninių audinių.]

A. DANILEVIČIUS
audėjas

Vienas iš daugelio

nių ir medvilninių siūlių, turima mašina nebuvė pritaikyta šių siūlių sukimui. Gana per trumpą laiką jis pritaikė savo racionalizaciją. Dabar sukimo mašina dirba be sutrikimų, kokybiškai susuka vilnonius siūlus su medvilniniais.

O ten, kur vienam sunku susigaudyti, racionalizatoriai dirba išvien. Taip anksčiau vilnos išparuošų skyriaus į mašins kemšimo mašiną buvo pernešamos rankomis. Šarkauskas kartu su šalikalviais Pupieniu ir Bajoru sukonstravo transporterį ir tuo būdu darbo procesą mechanizavo. O taktų Vlodo Šarkausko pasiūlymų yra dešimtys, ir dauguma jų pritaikytos gamyboje.

R. Lionys

Po poros metų fabriko verpimo cecho remontininkas šalikalvis Vladas Šarkauskas švęs savo darbo — keturiasdešimtmetį.

Viena iš Šarkausko ypatybių yra nuolatinis ieškojimas naujo, ką nors patobulinti.

Seno šalikalvio akys pastebėjo, kad audžiant krepą iš susuktų vilno-

Įsipareigojimai rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą garbei

- ★ Viršum plano pagaminti audinių už 500 tūkstančių rublių.
- ★ Viršyti gatavų audinių pirmos rūšies išleidimo planą 0,1 procento.
- ★ Pakelti darbo našumą, lyginant su 1957 metų pirmuoju ketvirčiu, 2,7 procento.
- ★ Sutaupyti 200 kilogramų žaliavos, 1500 kilogramų verpalų ir 500 metrų pusfabrikačių.
- ★ Atiduoti į eksploataciją dalį naujai statomo audimo cecho, pastatyti jame 13 naujų audimo staklių ir perkelti 8 audimo stakles iš verpimo skyriaus.

DARBININKAI NEPAMIRŠTA IR SPORTO

Kas metai plečiasi „Nemuno“ fabrikas, didėja darbininkų skaičius. Kiekvienas darbininkas, baigęs darbą, stengiasi kultūringai ir naudingai praleisti laisvalaikį. Vieni lanko dramos ratelio repetitijas, kiti choro, tretieji užsiima sportu. „Nemuno“ fabrike nuolat gausėja ir sporto kolektyvas. Į jį įsilieja ir seni darbininkai, ir jaunimas. 1958 metais mūsų fabriko kolektyvas numato žymiai išplėsti sportinę veiklą. Juodupėje šiais metais bus įrengtas stadionas,

kas, žinoma, palengvins stekti aukštesnių sportinių rezultatų. Statyba numatoma užbaigti iki šių metų liepos mėn. 1 d. Esanti geresnėms sportui vystyti sąlygoms, atsiiras daugiau ir jo mėgėjų. Visasąjunginės fizkultūrininko dienos proga sportinės varžybos numatomos praversti jau naujame stadione. Mūsų fabriko sporto kolektyvas šiais metais numato užmegzti sportinius ryšius su aplinkinių rajonų ir broliškosios Latvijos sportininkais, išbandyti jėgas

varžybose su Panemunėlio „Lino“ fabriko, Salų žemės ūkio technikum, Kamajų, Rokiškių miesto sportininkais. Numatoma surengti kompleksines varžybas su Biržų miesto „Siūlo“ fabriko, Panevėžio mėsos kombinato sporto mėgėjais. Vasaros viduryje pravesime plaukymo, dviračių pirmenybes. Gerai praverstos treniruotės bei varžybos sudarys sąlygas gerai pasirodyti rajoninėje spartakiadoje.

Štai Kauno politechnikumo auklėtiniai „pabėgėliai“: Šveikauskas tapo profsąjunginiu darbuotoju, Balinskaitė

„PABĖGĖLIAI“ IŠ „NEMUNO“

įsitaisė projektavimo institute, Kalasiūnaitė, Lukošūnaitė — taip pat dideliuose miestuose.

Šiuo metu fabrike vyksta šaškių-šachmatų pirmenybės. Dėl garbingo „Nemuno“ fabriko 1958 m. šaškių ir šachmatų čempionų vardo kovoja 23 stipriausi šaškininkai ir 19 šachmatininkų. Kas bus čempionu? Ryžtas ir sugėbėjimas, be abejo, išspręs šį klausimą. Iš pat pirmųjų susitikimų išsivystė aštri kova. Kiekvienas stengiasi lai-

Čia išaugo darbininkų miestas

Ten, kur anksčiau stovėjo tik keli vienieji nameliai, kasdien ryškėja naujo miesto bruožai. Kasmet auga gyvenamųjų namų skaičius, tiesiasi naujos gatvės. Užpraitais metais Juodupė suteiktos gyvenvietės teisės.

Kasmet Juodupė turi vis geresnes sąlygas augti, gražėti. Darbininkams yra įrengtas klubas, kinostacionaras, ligoninė, biblioteka.

Kyla juodupiečių grovė, kultūra. Beveik kiekviename name radijas, laikraščiai. Neseniai įkurtuves naujai įrengtuose butuose atšventė darbininkų Jočio, Kažantausko, Talačkos, Guzo ir kitų šeimos. Darbininkai įsigijo motociklus, lengvas mašinas. Pasirodė ir pirmieji televizoriai.

Darbininkų vaikai mokosi Juodupės vidurinėje mokykloje. Mažiesiems gi yra vaikų darželis.

Neseniai darbininkų kooperatyvas gavo naują puikų pastatą, kur įrengta universalinė parduotuvė. Paleista į darbą kepykla.

Sunku išvardinti visus tuos pasikeitimus, kurie įvyko per paskutiniuosius keturius metus, sunku beatpažinti pačią Juodupę. Nėra abejonės, kad neužilgo čia išaugo nemažas darbininkų miestas. J. Vainius

VIRŠ PLANO

Nežiūrint į tai, kad praėitų metų bėgyje audinių artikulai buvo įvairiai keičiami ir jų susidarė net 8, planas pagal artikus buvo išpildytas ir viršytas. Virš plano išleista dešimtys tūkstančių metrų „Pirmyn“, „Tulpės“, „Genio“, „Balandžio“, palūnės, kostlūnės ir kitų medžiagų.

NAMUS STATYKIME SAVO JĒGOMIS

Didelę reikšmę, ke- liant darbo žmonių gy- venimę lygi, turi gy- venamųjų namų statyba ir buitinė-kultūrinė sta- tyba. Miestuose ir mies- to tipo gyvenvietėse šeštojo penkmėčio mie- tais pastatytų naujų gy- venamųjų namų bendra- sis gyvenamasis plotas pasieks 215 milijonų kvadratinį metrų.

Miestuose ir miesto tipo gyvenvietėse vis platesni užmoji įgauna individualinė gyvena- mųjų namų statyba, ku- riai valstybė teikia ir toliau teiks didelę pa- ramą.

Pokario metais mūsų respublikos miestuose ir miesto tipo gyven- vietėse su valstybės kredo- to pagalba pastaty- ta daugiau kaip 6447 gyvenamieji namai.

Mūsų respublikoje individualinė gyvena-

mųjų namų statyba, vyk- doma su valstybės kre- dito pagalba, užima žy- mią vietą bendroje gy- venamųjų namų staty- boje.

Nežinant jai, reikia pripažinti, kad Rokiškio rajone individualinė sta- tyba dar neturi reikiam- o užmojo. Štai staty- bai išskirti kreditai me- tai iš metų lieka pilnai neišnaudoti.

Gyvenamieji namai statomi per ilgai; rajo- no įstaigos, įmonės bei organizacijos neskiria reikiamo dėmesio. Ne- išskiriama individua- liams statytojams staty- binių medžiagų, nepa- dedama transportu.

Stiekiant, kad 1958 m. pildytų būtų įvykdytas individualinių statybų planas ir pilnai būtų įsivertintos išskirtos lė- šos, būtina, kad ar- timiausiu metu rajono

įstaigos, įmonės ir or- ganizacijos pateiktų rajo- no vykdomajam komi- tetui sąrašą darbinin- kų ir tarnautojų, norin- čių gauti paskolos indi- vidualinių gyvenamųjų namų statybai.

Įstaigos, įmonės bei organizacijos turi žymiai pagerinti individualinių statytojų aprūpinimą statybinėmis medžiago- mis, geležies išdirbi- niais ir kitais techni- niais įrengimais.

Prekybinės organiza- cijos turi pagerinti indi- vidualinių statytojų ap- rūpinimą plytomis, ce- mentu, šiferiu ir minkš- ta dengiamąja medžiaga.

Į gyvenamųjų namų statybą šiais ir sekan- čiais metais turi būti atkreiptas rimtas dėme- sys.

J. Jakavonis

Lietuvos TSR Komunalini- banko vyr. inspektorius

Svečiai scenoje

Šešiolienį Salų žemės ūkio technikumė, apsi- lankė Anykščių rajono „Lenino keliu“ kolūkiš- savielkininkai. Techni- kumo moksleiviams jie pastatė R. Gužučio 2-jų veiksmų komediją „Gudri našlė“. Po ko- medijos scenoje pasiro- dė deklamatoriai, kol- ūkio choras, vadovauja-

mas Svedasų vidurinės mokyklos mokytojo L. Pilkauskio, padainavo eilę lietuvių liaudies dai- nų, kurias žiūrovai šil- tai suliko.

Pastbaigus programai, linksmal grojant „Leni- no keliu“ kolūkio kai- mo kapelai, jaunimas dar ilgai liksminosi.

P. Judickas

Trumpai

Daug moksleivių tą vakarą. Buvo paro- penktadienio vakare su- dirinko į Rokiškio 1-os vidurinės mokyklos sa- lę į ruošiamą abiturien-

P. Džugelis

Šachmatų turnyras

Juodupės vidurinėje mokykloje pastbaigė VIII—XI klasių šachma- tų varžybos. 1-ąją vietą iškovojė X klasės moks- leivis A. Ažukukis. Jis laimėjo visas partijas ir surinko 7 taškus. Gerai sužaidė dešimtokas A. Lukšta, kuris tepralai- mėjo tik vieną partiją.

Baigiamos šachmatų varžybos ir tarp V—VII klasių moksleivių. Čia pirmąją VI klasės moksleivis V. Grizevi- čius, surinkęs 6,5 taško iš 8 galimų.

J. Kindurys

O kam teks „Volga“?

Sparčiai vyksta Lietuvos TSR pinigines—daiktines loterijos bilie- tų platinimas ir mūsų rajone. Ra- jone parduota loterijos bilietų 70 tukstančių rublių sumoje.

Kai kuriose įmonėse, įstaigose loterijos bilietų platinimas susilaukė didelio pasisekimo. Gerai loterijos bilietai platinami fabrike „Nemunas“, Salų ir Rokiškio pieninėse, ryšių įstaigose ir kitose organizaci- jose. Fabrike „Nemunas“ dirbantieji loterijos bilietų įsigijo jau daugiau kaip 18 tukstančių rublių sumoje.

Loterijos bilietų platinimas vyk- domas griežtai laikantis laisvanoriš- kumo principo, parduodant juos už grynus pinigus per taupymų ir valstybės kreditui remti komisijų įgaliotinius įmonėse, įstaigose ir kolūkiuose, o taip pat taupomosio- se kasose, ryšių įmonėse, parduo- tūvėse, kino kasoje, laikraščių kios- ke.

Įsigykime Lietuvos TSR pinigines —daiktines loterijos bilietų, kad galėtume š. m. balandžio mėn. da- lyvauti loterijos laimėjimų tiraže.

B. LEKANDRIENĖ

Rokiškio CVD taupomosios kasos vedėja

Naujos knygos

Lietuvos valstiečiai XIX amžiuje. (Straips- nių rinkinys). Redakcinė kolegija: K. Jablonskis, J. Jurginis (atsak red.), J. Žiugžda. Vilnius, Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla, 1957. 275 psl. 5.000 egz.

E. ULDUKIS

Žaliosios salos paslaptis

45

Aš prisiglaudžiau už ažuolo. Jėgos visai apleido mane. At- vėręs burną, lyg išmesta į kran- tą žuvis, traukiau į plaučius orą, o jo man vis stigo ir stigo... Tą pat akimirka balsi jėga stumte- lėjo mane į pečių. Aš sukliupau.

O sala tarsi pyšo pustau nuo griausmingo sprogimo. O gal tai man tik pasirodė... Aš pa- bandžiau atsikeiti. Tarp medžių smėsiojo žmonės. Vienas... du... keturi... šeši... kažkodėl jų bu- vo daugiau, negu keturi... Tur būt, Melkūčių vyrai atskubėjo... Tai gerai...

* * *
Parstigabenti manęs iš ligoni- nės atvažiavo tėvas su Ignu- ku.

47

to, ir prieš mūsų akis išsiplėtė jau spėjęs nugelsti miškas, Ignu- kas patyliukais atsisegiojo švar- kelį ir parodė man raudoną kaktaryšį...

— Jau? — aiktelėjau aš, ir aštri nuoskauda sugėlė man šir- dij. „Štai, kol aš drypsiojau, Ignu- kas jau pionierium tapo“... — karčiai pagalvoju.

— Tave irgi prlėmė! Už akių, — pasakė Ignukas. — Štai!

Jis ištraukė iš ančio gražiai silankstylią kaktaryšį ir ištiesė man.

Netikite, kad tą akimirka man ištryško ašaros? Pionie- riaus garbės žodis! Bet aš nesigėdinau jų.

46

Trise mes grįžome namo. Širnis guviai rismojo keliu, o mes kal- bėjome apie kolūkio reikalus.

Tris mėnesius išgulėjau aš li- goninėje, toli nuo gimtųjų Mel- dučių, nuo paslaptingosios Ža- liosios salos. Reikarčiais mane aplankydavo mama, tėvelis, Ignu- kas. Kartą buvo atėjęs par- toargas Mikšys. Bet jie nenoriat ir miglotai atsakinėdavo į mano klausimus, vengė ilgų pokalbių ir tuoj išeldavo, palikę kokiu nors lauktuvių. O mane jaudino visa, tik ne lauktuvės...

Dabar jau galima buvo klau- sinėti viską. Ir aš naudojausi proga.

Kai mes išvažiavome už mies-

48

Jos krito ant raudonos me- džiagos, kuri, rodėsi man, buvo nudažyta mūsų mylimojo mo- kytojo krauju, o aš verkiau, nes- sigėdindamas nei tėvelio, nei Ignuko; Ignukas irgi šnirpstelė- jo nosimi, o tėvelis švelniai pa- gliostė šurkštelu delnu mano gal- vą.

— Niekad nesuteršk joi! — pasakė jis.

O Ignukas papasakojo, kad jau prieš mėnesį atvažiavo nau- ja mokytoja, komjaunuolė. Ji ir užbaigė mokytojo Didžiulio pra- dėtą darbą: subūrė geriausius mokyklos vaikus į pionierių draugovę.

Žinios

apie darbų elgą rajono kolūkiuose 1958 m. vasario 16 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Iškulta dau- giamečių žolių proc.	Išvežta mėš- lo į laukus ton.	Išvežta dur- pių į laukus ton.	Pagaminta durpių-mės- lo kompos- to ton.
Rokiškio MTS zona					
1.	„Pirmyn“	100,0	230	600	30
2.	Marytės Melnikaitės v.	100,0	220	1381	—
3.	„Pilis“	100,0	150	—	100
4.	„Socializmo kelis“	100,0	110	80	50
5.	Salomėjos Neries v.	100,0	80	1427	30
6.	„Žvaigždė“	100,0	70	500	1050
7.	„Aušra“	100,0	50	—	—
8.	„Tarybų Lietuva“	93,8	187	15	10
9.	„Naujas gyvenimas“	73,7	75	100	200
10.	Liudo Giras v.	66,7	50	—	200
11.	„Tikroju keliu“	52,0	105	—	200
12.	„Pergalė“	50,0	—	2373	1164
13.	„Rageliai“	32,0	170	—	70
14.	„Nemunėlis“	13,4	—	—	—
Viso zonoje:		79,6	1497	6479	3104
Panemunėlio MTS zona					
1.	„Jaunoji gvardija“	100,0	550	—	—
2.	„Duokiskis“	100,0	338	1630	342
3.	„Atžalynas“	100,0	160	540	570
4.	„Žalgiris“	100,0	106	—	—
5.	„Už taiką“	100,0	70	140	100
6.	„Artojas“	100,0	25	425	70
7.	Mičurino v.	100,0	11,5	219	185
8.	„Šetekšna“	91,1	166	630	795
9.	„Vytyrys“	55,5	131	135	256
10.	„Gegužės Pirmoji“	53,2	68	600	600
11.	„Lenino keliu“	—	220	320	430
Viso zonoje:		76,6	1845,5	4339	3318
Rajono plano komisija					

SĖKMINGA MEDŽIOKLĖ

Vasario 13 dieną Čilių miško eigulys rado sudraskytos stir- nos likučius ir dviejų vilkų pėdsakus. Apie tai tuojau buvo pra- nešta medžiotojų drau- gijai.

Dienos pabaigoje buvo nustatyta, kad vienas vilkas apsisto- jo Apūniškio — Žel- loniško draustiny- je. Kvartalas, ku- riame apsistojo vilkas, buvo apsuptas vėlia- vėlėmis ir palei jas iš- sidėstė vienuolika me- džiotojų. Vienas varo- vas nuėjo į vidurį kvar- talo pakelti vilko. Ne- trukus prie vėliavėlių pasirodė vilkas ir pa- matęs jas atsargiai ėmė eiti netoli jų iš- kodamas spragos — iš- ėjimo.

Taip bevaikščioda- mas vilkas atsiranda netoli užsimaskavusio medžiotojo, kuris dviem šaviais vilką sužeidžia. Sužeistas vilkas sten- giasi pabėgti, bet taik- lus medžiotojo Kuz- micko šaukis paguldo vilką mirtinai. Medžio- tojui Kuzmickui bus iš- mokėta 500 rb. premija.

B. PAJARSKAS
Rokiškio valstyb. gamtos apsaugos inspektorius

Redaktorius A. STAŠYS

TAIP JIE „ATSTOVAVO“

„Tautininkų seimas neturėjo krašte jokio autoriteto, ir tai buvo pavyzdžiui pripažinti subankrutavę fašistiniai vadeivai. Pavyz- džiai, Smetonos giminaitis — buvęs Lie- tuvos buržuazinės kartuomenės vadas Raš- tikis savo memuaruose, pavadinuose „Ko- vose dėl Lietuvos“ (įsingiau pasakius prieš Lietuvą), rašė: „...1936 m. rugsėjo 1 dieną naujas seimas susirinko. Tačiau tai buvo ne tikra tautos atstovybė... Toks sei- mas negalėjo nuraminti krašto...“

(13 laikraščių)

— Žiūrėkit, vaikučiai, atstovas va- žiuoja.

— O kam jis atstovauja?

— Savo bankui ir dvarui.

Stiepo ŽUKO karikatūra.